

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף י"ד ע"ב

הקדמת תיקוני הזוהר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

משנה למלה, וביה זיהירו מארי מתניתין, כזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות
אין מספר, ואיהי סלקא על כלהו, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על
כלנה, ואיהי עם כלהו, כמה דאוקמוהו הלכה כרבים.

תרגום לעברית

כ"ה כ"ד של שחרית הם ארבעים ותשעה פנים, ויש ארבעים ותשעה פנים למטה מצד
של ישראל הקטן, שהוא מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה פנים. ובהם זיהירו בעלי
המשנה, שהיא שניה להלכה, השפחה שלו, משום כי מרדכי היהודי משנה למלה, כמו
זה משנה - משנה למלה, ובו זיהירו בעלי המשנה. כזהר הרקיע, זו הלכה, שהיא קבלה
למשה מסיני, וכמה עלמות יש לה, שהן הלכות פסוקות, שנאמר בהן ועלמות אין
מספר, והיא עולה על כלם. זהו שכתוב ואת עלית על כלנה, והיא עם כלם, כמו
שבארוהו הלכה כרבים.

ומצדיקי הרבים בה יהיו כפוכים לעולם ועד, כפוכים ודאי דלית לון חושפנא, דכל כוכב וכוכלב אתקרי עלמא יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין דצדיקיא אינון כפוכים, וכל חד אית ליה ככב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין, דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זכאין אינון דמשתדלין בשכינתא דאיהי על כלהו בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם, ולמיזל לה לגבי בעלה, למיהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה (שיר ב ו) שמאלו תחת לראשי וכו'.

תרגום לעברית

ומצדיקי הרבים בה יהיו כפוכים לעולם ועד. כפוכים ודאי, שאין להם חשבון. שכל כוכב וכוכלב נקרא עולם יחיד, וזהו ועלמות אין מספר. ואלו העלמות אל תקרי עלמות אלא עלמות. ומשום שהצדיקים הם כפוכים ולכל אחד יש כוכב, בגלל זה פרשוהו הראשונים, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, וכל מי שזכה להלכה אחת - יורש עולם אחד, כל שפן מי שזכה למסכת אחת או שתיים או לששים, שנאמר בהם ששים המה מלכות, שכל מסכת היא גבירה בעצמה. אשרי הוא מי שיורש אותה בעולם הזה, שהלכה היא עלמת הגבירה, שהיא קבלה. אשריהם אותם שמשתדלים בשכינה, שהיא על כלם בהלכה, להוציאה מהגלות, שנאמר בה ובפשעיהם שלחה אמהם, ולהוליכה אל בעלה שתהיה לה קבלה בדרועותיו, ולקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'.

דְּבַגְלוּתָא מִשְׁנָה'ה דְּאִיהִי מִטְטְרוּ'ן שְׁלֵטָא, וְאִיהוּ מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּאַתְר דְּמִטְרוּנִיתָא יִתְבָּא מִשְׁנָה, וְדָא אִיהוּ (מִשְׁלִי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמִשָּׁה לֹא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה אֶלָּא מִטְרוּנִיתָא, לְבַתְר דְּמִית מִשָּׁה וְיָרִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ נֶעַר, בְּאַתְר מְלָכוּתָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר (יְהוֹשֻׁעַ ה יד) אֲנִי שָׂר צָבָא יְהו'ה עֲתָה בָּאתִי.

תרגום לעברית

שְׁבַגְלוּת מִשְׁנָה'ה, שְׁהִיא מִטְטְרוּ'ן, שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם שֶׁהַגְּבִירָה יוֹשֶׁבֶת מִשְׁנָה, וְזֶהוּ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ. וּבִיָּמֵי מִשָּׁה לֹא שְׁלֵטָה הַשִּׁפְחָה אֶלָּא הַגְּבִירָה. אַחֲר שְׁמִשָּׁה מֵת וְיֵרֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא נֶעַר, בְּמָקוֹם הַמְּלָכוּת שְׁלֵטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי שָׂר צָבָא יְהו'ה עֲתָה בָּאתִי.

טקסט התיקונים

וְהָא אוּקִימָנָא, מִטְטְרוּ'ן אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמְרַכְבָּה בְּיַחֲד, מֵאִי בְּיַחֲד בְּיַחֲדָא דְּעֲלָמָא, אֶלָּא אִם כֹּן הָיָה חָכָם וּמַבִּין מִדַּעְתּוֹ, חָכָם בְּחֻכְמָה וּמַבִּין בְּבִינָה וְיֹדֵעַ בְּדַעַת, דְּאַתָּמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת לֹא ג) וְאַמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִי'ם בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְּאִיהוּ מִשְׁכָּנָא דְּאַתְמַלִּי בְּתַלְת דְּרָגִין אֱלִין, וּבְכָל מְלָאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית שְׁכִינְתָּא תַתָּא, דְּאֵין דּוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית בְּשָׁנִים, אֶלָּא בְּיַחֲדָא דְּעֲלָמָא, מְרַכְבָּ'ה דִּילָהּ אִיהוּ מִטְטְרוּ'ן גּוֹף שְׁכִינְתָּא.

תרגום לעברית

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁמִטְטְרוּ'ן הוּא מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמְרַכְבָּה בְּיַחֲד. מַה זֶה בְּיַחֲד? בְּיַחֲדוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶלָּא אִם כֹּן הָיָה חָכָם וּמַבִּין מִדַּעְתּוֹ. חָכָם בְּחֻכְמָה וּמַבִּין בְּבִינָה וְיֹדֵעַ בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאַמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה

ובדעת, משום שהוא משכן שהתמלא בשלש הדרגות הללו. ובכל מלאכה - זה מעשה בראשית, שכינה תחתונה, שאין דורשים לה במעשה בראשית בשנים, אלא ביחוד של העולם, המרכב'ה שלה הוא מטטרו'ן, גוף השכינה.

טקסט התיקונים

ושכינתא איהי מ'ה יו'ד ה'א וא'ו ה'א אתקריאת, בגין דאיהי כלל דעשר ספירן, רכב דילה מטטרו'ן, עליה אתמר (תהלים סח יח) רכב אלהי'ם רבותים אלפי שנאן, מאי שנא'ן שור נשר אריה אדם, ודא איהו סוד מרכב'ה, רכ'ב מ'ה ודאי.

תרגום לעברית

ושכינה, היא מ'ה, יו'ד ה'א וא'ו ה'א נקראת, משום שהיא הכלל של עשר ספירות. הרכב שלה מטטרו'ן, שעליו נאמר רכב אלהי'ם רבותים אלפי שנא'ן. מה זה שנא'ן? שור, נשר, אריה, אדם. וזהו סוד המרכב - רכ'ב מ'ה ודאי.

טקסט התיקונים

ומטטרו'ן איהו ארון, גופא לאורייתא דבכתב דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואיהו שלחן, פתורא דשכינתא דאיהי ל'ב, דאתמר ביה ל'ב מבין, ואיהו לשמאלא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין שלחן בצפון.

תרגום לעברית

ומטטרו'ן הוא ארון, גוף לתורה שבכתב, שהוא עמוד האמצעי, והוא שלחן, שלחן השכינה, שהיא ל'ב, שנאמר ביה ל'ב מבין, והוא לשמאל. ומשום זה אמרו בצפון המשנה שלחן בצפון.

וְאִיהוּ מְנוּרָה נֹר דְּלִיק מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ נֵר יְהוּ'ה, וְצָרִיךְ לְמַהּוּי לִימִינָא לְקַבְּלָא מְשַׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדֵרוּם, דָּא אִיהוּ מְאָנָא לְקַבְּלָא פְּתִילָה וּמְשַׁחָא וּנְהוּרָא, פְּתִילָה שְׂכִינָה, מְשַׁחָא דִּילָה צְדִיק שְׁמֵן כְּתִית, נְהוּרָא דִּילָה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, כְּגוּוּנָא דָּא נִפְשָׁא דְאִיהִי שְׁתּוּפָא דְגּוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מְשַׁחָא, נְהוּרָא דָּא נְשֻׁמָּתָא, מְאָנָא דָּא גּוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֶכֶב לְתֵלֶת סְטָרִין אֱלִין, דְּאִינוּן קִיטּוּרָא דִּיחֻדָּא חֲדָא, דְּאִינוּן נֵר יְהוּ'ה נְשֻׁמָּת אָדָם (משלי כ כז).

תרגום לעברית

וְהוּא מְנוּרָה אֵשׁ דּוֹלֶקֶת מִצַּד הַשְּׂכִינָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ נֵר יְהוּ'ה, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת לִימִין שִׁיקְבֵּל שְׁמֵן, וּמִשּׁוּם זֶה מְנוּרָה בְּדֵרוּם. זֶהוּ כָּלִי לְקַבֵּל פְּתִילָה וְשְׁמֵן וְאוּר. פְּתִילָה - שְׂכִינָה, הַשְּׁמֵן שְׁלָה - צְדִיק, שְׁמֵן כְּתִית. הָאוּר שְׁלָה - עֲמוּד הָאֲמִצְעִי. כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ, שְׁהִיא שְׁתּוּף הַגּוּף, הִיא פְּתִילָה, הָרוּחַ זֶה הַשְּׁמֵן, הָאוּר זֶה הַנְּשֻׁמָּה, הַכָּלִי זֶה הַגּוּף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא רֶכֶב לְשִׁלְשֶׁת הַצְּדָדִים הָלֵלוּ, שְׁהֵם קָשֶׁר שֶׁל יְחִיד אֶחָד, שְׁהֵם נֵר יְהוּ'ה נְשֻׁמָּת אָדָם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ט"ז ע"א) ◆

טקסט התיקונים

וְהֵאֵי עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהּ, שְׁנוּי לְכָל שְׁמָהּ, וּבִיָּה מְרַכִּיבִין כָּל אֱלָנִין עַלְאִין מִסְטָרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְּסְטָרָא דְרַע, עַלִיָּהּ אֶתְמַר וְלֹא בְּעָרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מֵאֵי עָרִיּוֹת סַמָּא'ל וְנֶחֱשׁ, לֹא צָרִיךְ לְמַהּוּי בְּשִׁלְשָׁה, דְּאִינוּן מְשַׁחִי'ת א'י'י וְחִימ'י'ה, לְמַהּוּי תְּלִיתָאָה בִּינִיָּהּ, דְּלֹא מִתְקַשְּׁרִין בְּהוּן, אֲלֹא דִיְהוּן תְּרוּיָהּ

וְעָבַד זֶה הוּא כְּנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, שְׁנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְבוּ מְרַכִּיבִים כָּל הָאֵילָנוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים מִצַּד שֶׁל טוֹב. הַמְרַכְּבוֹת שֶׁל צַד הָרָע, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. מַה
זֶה עֲרִיּוֹת? סִמָּא'ל וְנִחַ'שׁ, לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שֶׁהֵם מִשְׁחִי'ת א'י'ף וְחִמָּ'ה,
לִהְיוֹת שְׁלִישִׁי בֵּינֵיהֶם, שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֹא שֶׁיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם בְּפִרוּד, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין
דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּהַפּוֹךְ - אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ פִּרוּד, אֲלֹא בִּיחִיד, שֶׁהוּא יְחִיד אֶחָד, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא יֵאָכֵל אָדָם שְׁנַיִם
וְלֹא יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.